

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., IČO: X., proti povinnej **D. B.**, bývajúcej v N., **o vymoženie 577,54 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 5 Er 3283/2009, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2012 sp. zn. 43 CoE 345/2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 19. decembra 2012 sp. zn. 43 CoE 345/2012 **1/ a/ zamietol** návrh oprávnenej na prerušenie konania v odvolacom konaní, ktorým sa podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. domáhala podania návrhu ústavnému súdu na konanie o súlade ustanovenia § 44 ods. 2, vety prvej Exekučného poriadku s článkom 1 ods. 1 vetou prvou Ústavy Slovenskej republiky a **b/ zamietol** aj návrh oprávnenej na prerušenie konania v odvolacom konaní, ktorým sa podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie domáhala predloženia ňou navrhnutých predbežných otázok týkajúcich sa výkladu smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 na rozhodnutie Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev a **2/ potvrdil** uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš z 13. júna 2012, č.k. 5 Er 3283/2009-20, ktorým bola exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. R. K. vyhlásená za neprípustnú a zastavená [§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok)

a o zmene a doplnení ďalších zákonov (tiež „Exekučný poriadok“) a § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v spojení s § 45 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní] a v ktorom bola oprávnenej uložená povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi účelne vynaložené trovy exekúcie 39,83 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia na margo zamietnutia návrhu na prerušenie konania uviedol, že nenašiel žiaden dôvod pre prerušenie konania, preto návrhom oprávnenej na prerušenie konania nevyhovel. Oprávnenou nastolené otázky, ktoré navrhovala predložiť na prejudiciálne posúdenie Súdnemu dvoru Európskej únie, odvolací súd nepovažoval za relevantné pre prebiehajúce konanie (v podrobnostiach vid' str. 7 a 8 odôvodnenia rozhodnutia).

Proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý jej návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (vid' výrok 1/ b/ uznesenia odvolacieho súdu) podala oprávnená odvolanie (vid' čl. 76-79 spisu). V ňom uviedla, že súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p.), rozhodnutie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a odvolateľka toto pre nedostatok dôvodov považuje za nepreskúmateľné (§ 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.). Navrhla rozhodnutie v odvolaní napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Medzi procesné podmienky patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci.

V danom prípade z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom že procesný úkon oprávnenej, ktorým napadla uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.

Podľa § 201 veta prvá O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vypořádanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (vid' § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Uvedené potvrdzuje právna úprava prípustnosti dovolania voči takémuto rozhodnutiu podľa § 239 ods. 1 písm. b/, veta prvá O.s.p. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokolvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu

odvolacieho súdu zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa odvolacie konanie muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnej trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p.). Odvolací súd jej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodala návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. mája 2013

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová